

Novinová zásilka - povolila Česká pošta, s. p., Odštěpný závod Praha č.j. Nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995

Placeno převodem
Novinová zásilka
Adresa adresáta:

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

10/99
ročník 9

Vánoce na Volyni

Krátké štěsti

Vánoce na Volyni byly pro nás velmi významné svátky. Od raného mládí pamatují na sváteční náladu, vůni pečiva, které maminka a sestra pekly a hlavně na stromček. Je pravda, že bohatost dárků a výzdoba na stromček nebyly tak okázalé, jak je tomu ve vlasti. Prostě nebyly na to finanční prostředky. To nemohlo ubrat na sváteční náladě a radosti ze skromnějších dárků, které byly připravovány a předávány členům rodiny s opravdovou láskou a vzájemným porozuměním.

Stromček byl vždy krásný, vysoký do stropu a pečlivě vyzdobený. Výzdobu vyráběly sestry již v předstihu před Vánoce. Byly papírové, ale byla to téměř umělecká díla. Sestry vyráběly nejen figurky, krásně vybarvené, ale i papírové koule. Byly vyráběny z různobarevného krepového papíru a stažením se vytvářela koule podobná dnešním skleněným ozdobám. Stromček byl doplňován figurkami z pečiva a šokolády. Bohaté byly i řetízky a řetězce, také vyráběly z papíru a pečlivě splepovaných různobarevných kroužků. Bylo to také ochyby balené do různých staniolů, většinou z čokoládových obalů.

Pod stromček nikdy nechyběly dárky, většinou drobné součástky oděvu a hračky. Hračky jsme si s bratrem vyráběli také sami. Surovinou bylo drvo.

Konečně se nám, plným očekáváním, přiblížil Štědrý večer. Otce zůstal většinou v pokoji, zapálil svíčky a zazvonil na zvoneček. To byl signál pro nás. Na překvapení a úžas si pamatují již od pěti let. Potom nastal okamžik rozbalování dárků, radosti a skutečného překvapení. V tomto směru se Vánoce na Volyni nelišily od tradice, udržovaných ve vlasti.

U nás docházelo o Vánocích k ještě jedné události, která nebyla typická v českých rodinách na Volyni. První den svátků k nám přicházela ukrajinská mládež z nedaleké obce Polonka. Dívky a chlapci zaplnili pokoj a často i kuchyni a krásně zpívali ukrajinské vánoční písně. Bylo to dojemné, Tito lidé zpívali skutečně krásně zpívali. Po pohostění se tradičně posedělo v přátelském povídání.

Vánoce na Volyni měly ještě jednu odlišnost od Vánoc ve vlasti. Celá krajina byla pokryta jiskřivým sněhem a vytvářela kouzelné prostředí. Lyžování a sánkování byly vhodným doplňkem vánočních svátků.

Zlatým středem příprav svátečního prostředí byla maminka, později za plné podpory sestry. Vzpomínky na Vánoce na Volyni jsou nezapomenutelné a jsou stále přítomnou součástí mého mládí.

Miroslav Novák

Blížily se Vánoce roku 1943. Na Volyni zuřila nesmyslná bratrovražedná válka mezi Ukrajinou a Polky. Také Kupičov byl deo toho vtažen. Ovšem ne tak, že by Češi někdo vraždili. V té době byl obsazen Polsko, pečlivě hlídán a bráněn proti možným útokům. Kromě více jak tisícovky Čechů zde našlo přístřeší na tisej Poláků, 93 Ukrajinců a 15 občanů z hloubi SSSR. S tak velkým přínosem obyvatelstva vyvstaly velké potíže se zásobováním nejen lidí, ale i dobytka. Poláci podnikali výpravy na opuštěné ukrajinské vesnice a samoty, aby si zlepšili výživovou situaci. Říkali, že čím jen to, co jim bylo účinné již dříve.

Češi z okolních českých kolonií již téměř všichni bydleli v Kupičově. Také naši rodiče poskytl přístřeší rodině Jaroslava Maška z Tuličova. Byli to mladí manželé s mlou a velice roztomilou dcerkou Mařenkou. Ta, vystávající na samotě, poznávala nový, jí dosud neznámý svět. Měli jsme jí velice rádi a byla středem naší pozornosti. S blízcím se Štědrým večerem jsme ji připravovali na ten kouzelný okamžik, až jí Ježíšek přinese stromček. Mařenka z toho byla celá pyč a jen se stále doatzovala, kdy už to bude.

Právě na ten Štědrý den připadl jeden z výpadků pro krmení. Pan Mašek jel také, ale ovšem pro své. Já jsem s ním jel také. Kolona byla ozbrojena jen velice chatrně a to ještě starými krámy z minulého století. I my jsme jened takoví měli s sebou. Cestou byla kolona několikrát ostřelována. Pomoc, která přispěchala na pomoc, již nikoho neobjevila a za její asistence vše probíhalo hladce. Jsem Maškovim nakládán seno. Byli jsme tak zabráně do práce, že jsme ani nezpozorovali, že jsme tam už sami. Den se chýlil ke konci, ale nás ještě napadlo, že bychom se mohli podívat na nedaleký rybník, zdali bychom tam v prosekaném otvru neulovíli nějakou rybu. Když jsme ale zpozorovali jak jsme tu sami, přesto, že jsme měli pušku, upalovali jsme rychle domů. Sanice byla nádherná a vystáté koně letěli jak vlastovky. Když si dnes, po 56 letech na to vzpomenu, jde mi nář po zádech.

Domů jsme dorazili za tmy. Máš se s rodostí vítali, ale zle nám vyčníjili. Tehdy mýslil již na nejhorší. Ale že byl Štědrý večer, vše šlo stranou. Nedokávek Mařence Ježíšek přinesl vytoužený stromček. Ta zřítla nad nevidanou krásou a nevěděla, kam se se svými zvědavými kukadly dříve podívat. V nadšení řekla rodičům: "Vidíte, že už se od Kytly nikdy nebudeme stěhovat a budem u nich porad

volstávat." Ten její výrok nás provázel celým životem.

To štěstí však mělo jen kratičké trvání. Události se začaly valit jedna za druhou a stále horší a horší. Fronta, bombardování a konečně odchod do Československé armády. Také tatínek Mařenky očekával na mobilizační příkaz a dobrovolně se všemi naruoval. Když se loučili, nevěděli, že se vidí naposled. Pak přišla ještě evakuace, návrat do zničených domovů. A nakonec událost nejhorší. Přišla zpráva, že tatínek Mařenky padl v té velké bitvě na Dukle. Než přišly Vánoce 1944, byla Mařenka sirotečkem a v dalším životě prožila vše, co s tím souvisí. Již nikdy jí tatínek k sobě nepřítulil.

Dnes je Mařenka šťastnou manželkou, maminkou a také babičkou. Věřim, že ten Štědrý večer 1943 má v paměti právě tak jako já a můj bratr Jerry.

Václav Kytl

Židé nezapomínají na pomoc volyňských Čechů

14. listopadu 1999 se v Praze sešla asi stovka bývalých židovských vojáků, kteří bojovali za 2. světové války v československých vojenských jednotkách v zahraničí. Přijeli z celé republiky. Vzpomněli 55. výročí, kdy bojovali na Dukle, v Dunckeru a ve Slovenském národním povstání. Nejen zde ale i v letectvu na Západě, v interbrigádě za občanské války ve Španělsku a také na Sítědném východě bojovali židovští vojáci. V I. čs. armádním sboru v SSSR a v I. samostatné obrněné brigádě na Západě bojovaly stovky židovských vojáků, mezi nimi i ti, kteří se předtím zachránili z Osvětimi a jiných vyhlazovacích táborů. Mezi židovskými vojáky bylo mnoho statečných lidí, jako například legendární dukelský velitel Arnold Steiner, nositel sedmi čs. válečných křížů. Narodil od bezbranných obětí holocaustu, zahanzených do plymových komor, měli židovští bojovníci příležitost pomstet utrpení svých souvěrců a blízkých, kteří se ke zbraním nedostali.

Na uvedené shromáždění organizátoři pozvali a udělili slovo také představitelům volyňských Čechů, kteří rádi pozvání přijali. Vedoucí pražského regionu Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel a členka jeho předsednictva Irena Malinská ve svém vystoupení seznámila přítomné s celkovými záměry Sdružení a jak se v průběhu téměř desetiletého působení dává uskučňovat. Podrobněji přiblížila cíle pražského regionu Sdružení. Člen celostátního výboru Sdružení Ing. Jiří Hoffman

velmi stručně připomněl zeměpisnou polohu Volyně, dějiny volyňských Čechů, jejich účast v boji za vznik Československé republiky a za její osvození od nacistické nadvlády. Poněkud šířeji pověhořil o tom, jak v šedesáti rodinách volyňských Čechů bylo za nacistické okupace Volyně zachráněno před vyvražděním asi 150 židovských volyňských spoluobčanů, o čemž autor těchto řádků nedávno stručně napsal v měsíčníku Židovské obce Roš Chodes. Rečník připomněl, že uváděné údaje o odboji a zachráně pronásledovaných jsou dokumentárně doloženy v knize Hofman, Širc, Vaculík - Volyňští Češi v prvním a druhém odboji.

Shromáždění židovských vojáků, doplněné bohatým kulturním programem, přijalo prohlášení, které požaduje, aby se v sdělovacích prostředcích psalo nejen o utrpení židů, ale také o jejich boji proti nacismu ve spojeneckých armádách. Bývali vojáci požadují také, aby v židovském muzeu byla vystava doplněna dokumenty o aktivním boji židů a aby vědecko-dokumentační práce zaplnila bílá místa tohoto tématu v historiografii.

Seznámení židovské veřejnosti s podílem volyňských Čechů při zachráně židů bylo užitečné a jistě nikoliv poslední při vzájemném poznávání lidí, kteří bojovali proti nacismu.

Bedřich Kopold

Profesor Dr. Vladimír Dufek, CSc. 80letý

Předseda Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel a účastník 2. čs. zahraničního odboje se dožil 13. listopadu 1999 80ti let.

Naměstádní Celostátní výboru dne 30. 11. 1999 bylo toto jubileum důstojně oslaveno. Předseda Čs. obce legionářské plk. Jan Štursa zhodnotil jeho činnost ve zdravotnické službě v 1. čs. sboru a později i v 5. armádě. Jako primář I. interního oddělení Ústřední vojenské nemocnice v Praze přičinil se o zvyšování úrovně vojenského zdravotnictví, přednášel na 1. lékařské fakultě Karlovy University. Dosáhl zde postupně vědecko-pedagogické hodnosti kandidáta věd, docenta a pak profesora.

Velkou pozornost věnoval vždy nemocným odbojářům. Propagoval 1., zejména však 2. zahraniční odboj ve sdělovacích prostředcích. Jako předseda SCVP se zasloužil o úzkou spolupráci s ČSOL. Volyňští Češi jsou její významnou, dobře organizovanou součástí.

Předsedstvím ČSOL se proto rozhodlo udělit jubilantovi Pamětní medaili ČSOL. Plk. J. Štursa předal pak vlastní medaili a diplom významnému. Načež Marie Pánková mu předala krásnou kytičku s patřičným polibkem při potlesku všech všech shromážděných.

Pak Dr. V. Samec jako 1. místopředseda SCVP zhodnotil jubilantovu práci v Sdružení. Zdůraznil, že pod jeho vedením se plní všechny dané úkoly. Patří sem především sepnutí a vydání Dějin Volyňských Čechů, výstava pietního areálu na hřbitově v bývalém Českém Malíně a spolupráce s Národním muzeem.

Velmi výraznou a iniciativní činností oslavene je neúnavně získávání nečekaně velkých dotací, nejdříve od Ministerstva kultury, pak Magistrátu hl. m. Prahy, Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva obrany.

Za veškerou práci ve Sdružení mu jménem všech členů poděkoval a popřál mu do dalších let pevně zdraví a dosavadní elán.

Pak jubilant stručně poděkoval za slova uznání a za vyznamenání. Slibil, pokud bude zdrav, nadále pracovat stejným způsobem pro SCVP a ČSOL.

*M. Pánková, V. Kuchynka
místopředsedkyně tajemník*

Vlčí údolí, nebo-li...

Jako dlouholetý člen a odbratel Zpravodaje bych Vás chtěl, vážení čtenáři, seznámit s jednou rvešou obcí na Volyni, o níž se zatím toho napsalo poskrovnu. Profstedtviním našeho tisku jsem poznal celou řadu vesnic, vesniček a osad, o kterých jsem na Volyni nikdy neslyšel. Časi Vám tedy velice stručně přiblížím obec, která je mi blízká, a v které jsem prožil část svého života. Kvalitě bych chtěl napsat a popsat vše, co mám na mysli, nestačilo by ani 4-5 vyprávění. Jméno obce uvedu až na konci svého vyprávění.

Upředstředí byla škola a zvonek, hasičská zbrojnice, vedle volejbalové hřiště, mlýn, chleba, 2 doře zasožené obchody, dva zámečnicki, dva kováři, truhlářství, křečel, svadleny, fotograf, obuvníci, vlastní kapela, feznici, uznaří, mistři zedníci, tři vyřáběli po domech tvárnice na stavbu domů, 2 hospody, velký sál s divadelním jevištěm, kde se český zpívalo, kde na oponě byl Karlův most a Hradčany.

Pak tam byl kus silnice, kterou si občané sami vybudovali, pouliční osvětlení části obce od mlýna, poslední dobou pak i telefonní linka, upravený obecní hřbitov, nezapomenutelná kaplička s lesoparkem, kde se konaly různé slavnosti církevní i světské. Obce měla tři ulice: Hotejšek, Dolejšek a Vystrokov. Bylo tu 117 popisných čísel. Židů vlast volala do zbraně, narukovalo do Čs. zahraniční armády 93 mužů, jedna žena, později kuchařka Gen. L. Svobody Olga Svitková a 5 děvčat. Stenistka Stazinka a Lenka Kučerová, Libuška Nováková, Naděna Veselá a Slavěnka Fichnová? (nečteně). Ze senióra a mláděnců v bitvách s nepřitelem padlo na cestě od Torčina přes Duklu, Slovensko, Moravu, až do Prahy 31 občanů moji obce. Takové neštěstí snad nepoklono žádnou jinou obce. Tak velké a upřímné vlastnenství se dnes nevidí. Bylo to dáno výchovou rodičů a hlavně učitelů.

Obec s velkou plochou zahrad, chmelnic, úrodných polí, rozvinutého včelstvá, šachovním kroužkem, obecním úřadem, velkou knihovnou, obce, ve které nechyběl ani vlastní ponocný s trubkou a halapartnou, který zastával i funkci družby při svatebních veselících. Tato obec se původně jmenovala Vlčí údolí a později byla přejmenována na Noviny České. Vlčí Údolí proto, že jejím zakladatelem byli bratři Jan a František Lešákovci, Jan Vokáč, František Volf a spolu s nimi vici, kterých bylo po vymýcení lesů dost a dost. Většina "Novinských" byla z okresu Slaný a Dvora Králové. Rád na tu svoji obec vzpomínám, již jsem tu jako jedna vlastenecká rodina a pomáhal si v dobách těžkých. Dovedli jsme se i radovat při českých svatbách, křtinách, dožnicích, posvicích i pouřích.

Když se ohlídnou zpět, snažím se v kostce zachytit onen bohatý a plodný život jedné obce a v duchu si říkám, kolikrát Novinští od založení obce začali znovu. Rok 1870 poprvé v lesích a křovinách. Rok 1918 - vše zničeno po 1. světové válce. Rok 1945 zase znovu po 2. světové válce a velký plác a zármutek nad padlými. Rok 1947 - odešel bez nároku nad hmotnými statky a dřinou do Čech, do země dědů a pradědů.

Závěrem přejí všem členům Zpravodaje doma i v zahraničí za tým Teplice spojených prožití Vánočních svátků a těm, kteří vydrží do konce roku, šťastné vykouření do nového tisíciletí.

*Vladimír Pospíšil
(Pro Novinské Rosli)*

ZPRÁVY Z REGIONŮ...

Region Chomutov

Za účasti 110 osob se konalo tradičně již deváté setkání SCVP společně s OSVBS v zastoupení tajemníka p. Narvy, tentokrát v hezkém prostředí městského divadla v Chomutově.

Kromě členů našeho regionu se setkali zúčastneno mnoho našich přátel z pražského a zateckého regionu.

Bylo zahájeno uvitáním přítomných a hlavních hostů: za celostátní výbor SCVP místopředsedkyni a vedoucí zateckého regionu p. M. Pánkovou, hospodárku Sdružení p. Nečasovou, vedoucí pražského regionu p. I. Malinskou, Ing. J. Hofmana, vedoucího historicko-dokumentární skupiny ČSOL Ing. V. Palíčka, místopředsedu města Chomutova p. Tůmu, bývalého velitele posádky pl. Ing. R. Lisoňka, kterému patří náš dík za zapůjčení autobusu na zájezd po stopách odboje na Moravu, předsedu ČSOL v Chomutově p. V. Průška a tajemníka OV SBS p. Narvu. Úvodem promlouvala místopředsedka Sdružení p. Pánková, která je rovněž členkou předsednictva sociální komise ČSOL, informovala přítomné o zprávách, které se do budoucna projednávaly v této komisi.

Dále promlouvali hlavní hosté. Jejich projevy byly zajímavé a věčné.

Po obědě následovala volná zábava při hudbě, kávé a dobrém pečivu, které napleky naše ženy. Známí se pokovali i zavzpomínání. Při této příležitosti naše členky p. Sitákové a p. Dvořákové vybraly mezi přítomnými částku 5.020 Kč na tiskový fond, které ihned předaly hospodárce p. Nečasové. Z této částky 2.000 Kč vnovodala p. Helena Tabánská, žijící v penziónu v Chomutově, za což jí děkujeme. Všichni si přáli, aby toto krátké setkání nebylo poslední, abychom se v novém tisíciletí zase všichni společně setkali na jubilejním 10. setkání.

Ved. regionu Jiřina Kačerová

Region Rakovník

Na boje o Duklu a její oběti by se nemlo zapomínat

SLAVNOST (Čtenové Českého svazu bojovníků za svobodu a Československé obce legionářské) vyzvali dvou výročí - 55 let od Karpatsko-Dukelské operace (28. října).

Ivo Mléka

Již 55. výročí poslední krvavé válečné křebe - boji u Dukly - vzpomněli den před 28. říjnem ti, kteří útrapy druhé světové války prožili na vlastní kůži - členové okresní organizace Českého svazu bojovníků za svobodu.

Vzpomnělo se otčú-legionářů, kteří vybojovali samostatnost Čechů a Slováků, ale především na vlastní válečné zkušenosti.

Po prvinitá předsedu okresního svazu plk. Mikulášem Vondráčkem vystoupil s emotivně laděným proslavem plk. Jaroslav Chudoba. Nechyběly věry, citace, ale také ostén výtčtý, že 55. výročí největší bitvy 2. světové války, bojů o Dukelský průsmyk, jako by bylo zapomenuto.

"Kdo nemá učtu k minulosti, nemá co fici přítomnosti a právo na budoucnost," řekl velmi peklad citátu z jednoho muzea na Dukle, kam v minulých dnech zamířila i pětice pamětníků z Rakovnícka.

Starosta Rakovníka Miroslav Hřečka vystoupil jako zástupce generace, po níž je Dukla vše historii, kteří nejsou, které je stále nutno připomínat.

Předstoa OKÚ Ivan Kolařík popřál všem, kteří nám v pětáctýřicetém přinesli svobodu pevně zdraví a informoval je o chystaném vydání publikace o československých legionářích.

Velitel OVS v Rakovníku pplk. Eriebach nazval přítomné živými nositeli minulosti, plk. Kašpar předal pozdrav od vojenského svazu rehabilitovaných.

V závěru slavnostní části vzpomínkového shromáždění dostal kytičku a blahopřání k osmdesátinám Jiří Kestec. Vozil všechny léta autobusem a fikalí mu Čort.

Region Praha

Členské schůzky regionu Praha v r. 2000: 26. ledna, 23. února, 29. března, 27. dubna, 31. května, 28. června, 27. září, 25. října, 29. listopadu, 27. prosince vždy poslední středu měsíce, od 14.00 hod. v Praze 2, Legerova 22 v budově Svazu bojovníků za svobodu.

Irena Malinská

Region Karlovy Vary**Slavnostní výroční beseda SČVP**

se konala dne 27. 11. 99. Po uvítání hostů a členů jsme utíčili minutou ticha památku krajanů, kteří odešli na věčnost. Dále jsme si připomněli všechna významná výročí za uplynulý rok. Krajan Rost. Hlaváček nás upozornil na symposium na téma: Vztah volyňských Čechů k Němcům. Připomněl jsem krajanům publikaci – Redaktoři a propagátoři "Věrné strážce" NAURTA, která je ještě v prodávaci adrese autora J. Pančice, Okružní 884, 410 02, Lovosice. Touto cestou prosím členy, kteří nebyli přítomni, o zaplacení čl. příspěvků k ro. 2000. Přitukli jsme si na zdárkovičku a přijímali jsme si užili naše posezení. Také jsme si zpěvně děkovali. Děkuji všem za dobroty na stůl a za dárky do tomboly. Přijemte však našim krajanům i do zahraničí každé Vánoce a šťastné vykročení do nového milénia.

Nás besedy se jako doposud budou konat každou poslední sobotu v měsíci (kromě prázdnin) a na stejném místě.

Za region Věra Pelcová a Larisa Záborská

Už je tam iba les a skaly...

Československá obec legionářská v Praze zorganizovaná v dnech 30. septembra až 4. oktobra pri príležitosti 55. výročia Karpatsko-Dukelskej operácie zjazd na duklianske bojisko. Ni som zďaleka sám, kto má k vášmu podduklianskemu kraju osobitý citový vzťah. Pred päťdesiatimi piatimi rokmi som cezň prechádzal ako príslušník prieskumného oddielu I. čs. samostatnej brigády a neskor ako pomocník náčelníka 4. oddelenia štábu tejto brigády. Spomienok, dojmov a zážitkov z toho obdobia mám neureknom, tak ako každý, kto touto cestou prešiel Duklianskym priekymom. A to bol oškvárny dlhý dovm, prečo som v r. 1975 vo funkcii riaditeľa Strednej ekonomickej školy v Rakovníku inicioval navdviazanie družebných stykov so SEŠ v Bardejove.

Keď som pricestoval do Bardejova za riaditeľom školy Jánom Šimom dohodnút' podrobnosti a podpísať zmluvu okrem iného som sa zmienil aj o tom, že som frontovo Vianoce v roku 1944 strávil v rodine Bojčokov v Ladomirovej., ktorí mali asi dvadsaťročnú dcérku. Manželia Šimovi chvilu na seba mltky prekvapene hľadeli, potom pani Ružena vstala a kamsi odišla. O chvíľu sa vrátila s dajakou staršou paňou a opýtala sa: - Poznávate ju? - Nezneposal som, no ona si na tie vojnové Vianoce 1944 spomenula. Bola to dcéra manželov Bojčokov z Ladomirovej a bývala v Bardejove v tom istom dome, ba na tom istom poschodí ako Šimovi. Na druhý deň sme sa všetci vybrali do Ladomirovej na návštevu k Bojčokom. A predstavte si, spoznali ma! - Váš tu vyšvihli z čatára na podporučíka, - vyhlásili s neostriateľnou istotou pán Bojko. A tiež sa opýtali, či si pamätám, ako im do pivnice spadli delostrelecké strelky, ktoré boli nevybuch. Pani Bojková dodala: - A vy ste vždy boli takí mladý a taký nesmelý. Odvtedy sme si už vymieňali vianočné pozdravy.

Družobné styky se SEŠ v Bardejove boli vynikajúce a trvali aj po tomto odchode do dochodku ako dokaz, že vzdialenost priateľstvu neprekáža. Riaditeľ školy Ján Šima do zmluvy okrem iného vpísal: "Kým príjmeš niekoho za priateľa, dobre si to rozmysli. Kým ho príjmeš, prijmeš ho celým srdcom." Osobné priateľstvo s Jánom a Ruženkou Šimovými trvalo podnes. V piatok 1. oktobra t.r. sme sa stretli vo Svídniku a strávili sme spolu mimoriadne príjemné popoludnie.

Velmi ma potštilo, že som sa mohol so svojimi spolubojovníkmi na všetky tie pamäté miesta opät' vrátiť.

Keď tu som jenom les a kameny, Kdo o nich ví, kto vzpomene si na ne? To bolo, vyprávějí horské prameny a třebyka a jahodové stráně. Je tam jen prostě a není tu brána, na kterou lesa člověk zabuší. Na tu bušili pěti kartači. Země tu byla na koně rozervána, a kosti země, její kameny

tu stokrát víly zakravyeny.

Ty o nich víš, ty vzpomínáš si na ně.

Každý z těch kamenů je obětní.

Žede plati tu těžkou splátku daně, aby mohli stát jednou před dětmi a hanba nestiská jim skráně. Ten les, kudy se člověk proseká sám k sobě, les, ta jedna paseka, kde jako porubaně stromy leží ti chlapi, nad nimiž jen vtr běží, nad nimiž se tvá paměť nesetí, ty o nich víš, ty věčně myslíš na ně.

Prěto sme kladli vence a kytyce k pomnikom a na hroby našich kamarátov-spolubojovníkov, ktorí na teť našej dlhej, starostlivej ceste do vlasti nastoili.

Vďačov' se pamat' duša. Národ, ktorý zabúda na svoju minulosť, alebo ju dokonca znevažuje, si vystavuje nebezpečenstvo, že nebude mať ani žiadnú budúcnosť. Ti, ktorí si necitlia hrdinov, majú príliš ďaleko k tomu, aby sa nimi sami mohli stať. Preto by sme vždy mali byť hrdí na to, že sme príslušníkmi národov, ktoré mali svojich veľkých i malých hrdinov.

plk. v. v. Jaroslav Čudoba

Vzpomínka na Lipiny na Volyni

V Červnu 1941 jsem šel se strejdou Janem Košťálem na rybu na jezu Styr. Druhý den, 22. 6., jsme se vraceli. Přijíždíme k lipenské bývalé hospodě, kde měl otec Jaroslav Košťál náhral jako muzikant z českou kapelou na tanečních zábavách. Sověti z této hospody udělali soudní budovu. Slyšeli jsme hukot. Za chvíli přilétlo obrovské množství letadel. Kroužila nad Luckem a Lipinami, tak nízkou, že bylo vidět letcům do obličejů. Za chvíli vzlétla do výšky a začala házet bombami. Jedna exkvalda odtělala a přilétla druhá. Soudec s ostatními Rusy se také divil. Strejda Jan říkal, že to jsou německá letadla, mají hokové kříže, že je poznal při mobilizaci v r. 39. Soudce řekl: "To naši. Ote maňover" (to je cvičení). Druhý den soudce s ostatními Rusy nasedli na nákladní auta a ujížděli do Ruska. Mi rodiče mě také, abych vzal sestry a společně běželi, naproti ke Košťálům, protože tady je hlavní ulice, a až Němci pobežou Rusy, může to tu dopadnout špatně. Asi ve dvě hodiny odpolepce přijely německé tanky, za nimi osobní vozy a motocykly s lodkami. V každé loďce seděl voják s kulometem.

U Košťálů nás bylo přes dvacet lidí. Němci ztělili, že mluvíme češky. Přišel jeden Němec k jeťi Košťálovi a řekl česky: "Pani, tady máte pár zateřaných slepic, udeřte je nám polévku, my jedeme na průzkum a potom se pro ně vrátíme. Byl to asi Sudeťák. Když se vrátili, řekl: "kamarád už zastelžený Rusem". To byl jediný Němec, co měl hrob v Lipinách.

Všichni jsme v noci spali u Košťálů. Další den ráno šla moje babička Kateřina Košťálová asi 100 m domů poklidit dobytek. Strčila kolo do dveří a z obilí se ozvali rrtí vojáci: "Bábuško, udeřaj si čas, buď oběť!" Babička nás všechny vzbudila. Košťálovi měli velký dům, krytý plechem, pod ním měli velký sklep. Všichni jsme si do něj vlezli. To už byla slyšet velká palba děl a kulometů. Byla to hrůza. Děti brečely, ženy se modlily. Do sklepěch okem muží nacpali peřiny. Potom zjistili, že nad námi hroří dům. Tak jsme v té palbě naskákali přes okna do druhého sklepa venku. Nastěhli jsme někdo stfelo aní skřábnut.

Kať stfela ubíhala, hořely v ulici velké požáry. Štohelo všechno, i dobytek ve stájích. Já, moje babička i sestry jsme šli domů. Na poli leželo mnoho sovětských vojáků, postřelených. Na naši ulici nebyl ani jeden dům shořený. Za chvíli Němci přivdělali asi 50 zraněných, sedli si před náš dům. Vtom zvedli zbraně. Zobíli šel jeden ruský voják. Měl rozstřílené břicho a držel si pod ním ruce. Lehl si a šťastněy na dvůr a chěl vodu. Němci se ptali, co chce. Pani Šťastná ukázala, že pít vodu. Jak mu ji dali, tleka z něj tou ranou ven. Němci' důstojník ho zastřelil. Za pár dní Němci nahneli do Lipin několik židů

z Lucka. Ti museli vykopat hroby a naházet do nich postřelené vojáky e zbraněmi.

Asi za dva roky, když se utvořily banderovské skupiny, zase ty hroby vykopali - hledali zbraně. Lebký voják a kosti se válely po poli. Byla to hrozná podivná. Bylo mi tehdy 12 roků, nerad na to vzpomínám. By, vohlásti Češi, jsme zažili dost utrpení. Sověti v Lucku před ústupem vyvedli vězňe na nádvoří a všechny je postřelili. A to v sovětské hymně znělo: "Já druhou částí strany něžnou, kde tak volno dyset loček". Jan Košťál, Otravice

NAŠI JUBILANTI...**Severomoravský region**

Ještě jednou se chceme zmínit o 70. narozeninách p. V. Dubce.

Po založení SČVP v roce 1946 se stal jeho členem a funkcionářem. Byl okresním jednatelem pro okres Nový Jičín. V padesátých letech byl za aktivní práci ve svazu překřeván 5ti lety vězení. V r. 90 se opět zapojil do obnovene volyňské organizace. Byl jejím ze zakladatelů SČVP. Dvě období zastával funkce nejprve úřadujícího předsedy a později prvního místopředsedy. Má nezastupitelnou zásluhu o vyřešení sporu mezi letci ÚV a tím zachování vším dobrovolným organizace. V poslední době vlivem dlouhodobého onemocnění se vzdal funkce ve vyšších orgánech sdružení, ale přesto se věnuje práci pro rozvoj regionu jako jeho tajemník. Do dalších let mu přejeme hodně zdraví, spokojenosti a rodinné pohody.

Dr. Vladimír Samec
předseda reg. výboru

Poděkování: Všem krajanům, kteří mi blahopřání k mému životnímu jubileu z celého srdce děkují

Václav Dubec

Dále se v tomto regionu dožila významného životního jubilea pi Michaela Vegrichová z Bystřice p. H. Je to chleba, která se spolu s manželzem aktivně zapojuje do činnosti v regionu. Děkujeme jí za dosavadní práci a těšíme se na další spolupráci. Do budoucna jí přejeme hodně zdraví, rodinné pohody a hodně úspěchů v podnikání.

Šťbor regionu

Krásného jubilea 77 let se tu dožil i pan Bohumil Perman. Byl delší dobu důvěníkem regionu za okres Opava, svou funkci vykonával svědomitě a vzdal se jí ze zdrav. důvodů. My mu za jeho práci ze srdce děkujeme a přejeme mu taktéž hodně zdraví a vše nejlepší do dalších let.

Šťbor regionu

V prvím pololetí 2000 se v severomoravském regionu dožívají kulatých a půlkulatých narozenin: Šibová Valerie, Bystřice p. H., 1. 4. - 25 let. Knob Jiří, Hl. Životice, 10. 5. - 60 let. Kubový Josef, Fulnek, 1. 3. - 60 let. Rakošová Jana, Jindřichov, 13. 5. - 60 let. Zajítke Dobroslava, Kujavy, 5. 4. - 60 let. Dvořák Jan, Kunín, 29. 1. - 50 let. Dubec Jiří, Suchdol n. O. - 202. 45 let. Skulová Anna, Šenov, 15. 6. - 70 let. Sedláček Rostislav, Krnov, 23. 5. - 70 let. Kunásek Josef, 7. 2. - 107 let. Mašek Václav, Jednovany, 2. 3. - 65 let. Palková Irena, Brodek u Přerova, 5. 4. - 65 let. Loukota Jaroslav, Hor. Benešov, 4. 4. - 65 let. Válovka Emílie, Suchdol n. O., 3. 2. - 75 let. Křesina Josef, Nový Jičín, 21. 6. - 75 let. Křáčková Antonie, Nový Jičín, 1. 3. - 75 let. Cervená Marie, Chlumec, 15. 6. - 87 let. Jelínek Leon, Ústí n. L., 11. 6. - 89 let. Polišáková Rozálie, Suchdol n. O., 9. 6. - 89 let. Polívková Marie, Babice, 6. 3. - 89 let. Brezovský Rudolf, Krnov, 3. 3. - 70 let. Vše nejlepší do dalších let přeje výbor SVM regionu SČVP

Region Karlovy Vary

Naši jubilanti jsou: Glanc Josef z Olšanky bytem v K. Varech, 5. 1. 2000 - 60 let. Klíka Alois z Kalenskeho bytem v K. Varech 16. 1. - 81 let. Ing. Holeček Miroslav z Zdoboušova, vbytem v Nejdku 16. 2. - 60 let. Soňa Becková z Cumaně, bytem v K. Varech, se dožije 31. 3. - 70 let.

Hodně zdávilka, spokojenosti a zdaru v novém mléniu
za region přeje **Věra Pelcová**

I naši redakci přejeme hezké Vánoce a šťastné vykročení do nového mléniu 2000! Krajané z karlovarského regionu

(Redakce děkuje a děkuje i za přání dožít z ostatních regionů a od jednotlivých dopisovatelů a přání z celého srdce opěje!)

Region Praha

Dne 4. prosince se dožívá osmdesátí let náš vzácný a všobecně vážený pan Ing. Václav Širc z Frankova, bytem v Jímlíně u Loun. Náš vážený venovec, děkuje Ti za Tvou celoživotní práci pro volynské Čechy. Vážíme si Tvé houževnatosti a usilovného předávání znalosti a vědomostí o našem životě jak na Volyni, tak i zde po válce a o tom reagirk našich rodin. Přejeme vše nejlepší a bud že ještě dlouho mezi námi!

Za region Praha a další připojené regiony

Irena Malinská-Smítová

Region Chomutov

1. 1. 2000 se dožívá jubilea 90 let naše nejstarší členka, pi Marie Hamáková, narozená v obci Stědání Háj na Volyni, bytem v Chomutově. Hodně zdraví a štěstí do dalších let za region přeje

Jiřina Kačerová a Alexander Hloušek

Region Rakovník

Ve druhé polovině roku 1999 ostavili životní jubileum v regionu Rakovník tito jubilatni:

pi Věra Bečanová - 73 let - Vrčice, pi Tatjana Broumová - 77 let, Hofesedly, pi Teodor Červenka - 82 let, Rakovník, pi Antonín Dědek - 81 let, Kounov, pi Marie Grundová - 63 let, Hofotický, pi Eugenie Hansalová - 62 let, Hofesedly, pi Antonín Hlaváček - 96 let, Jesenice, pi Antonie Horvotková - 72 let, Hofesedly, pi Květoslav Kintš - 74 let, Jesenice, pi Jaroslav Kluge - 66 let, Kněževce, pi Marie Kocbová - 72 let, Čistá, pi Václav Kovanda - 76 let, Kolešovice, pi Jindřich Kučera - 76 let, Senomaty, pi Marie Nováková - 71 let, Lužná, pi Viktor Pavlíček - 66 let, Hofotický, pi Jiřina Petřoková - 58 let, Hofesedly, pi Václav Pluhaf - 79 let, Hofotický, pi Marie Pokorná - 71 let, Hofotický, pi Zdena Poláková - 67 let, Janovice, pi Lida Polcarová - 67 let, Rakovník, pi Jiří Porazík - 74 let, Rakovník pi Libuše Růžičková - 72 let, Kolešovice, pi Jiřina Sůmilichová - 72 let, Kolešovice, pi Emilie Šimánková - 66 let, Hofesedly, pi Vladimír Valenta - 79 let, Senomaty, pi Josef Volence - 84 let, Senomaty, pi Marie Zajícová - 69 let, Hofotický, pi Václav Porazík - 75 let, Kolešov, pi Václav Procházka - 63 let, Rakovník, pi Emil Kučera - 68 let, Pšoviky, pi Chudoba - 80 let, Svojetín.

Do dalších let všem přejeme pevně zdraví a hodně štěstí v životě.

Za rakovnický region Růžičková, Rotková

Region Litoměřice

V prvním čtvrtletí roku 2000 se v našem regionu dožívají významného životního jubilea:
50 let - 28. I. Merunko Josef ze Stráže p. R.,
70 let - 18. I. Časáková Irena bytem Melník a 27. I. Nesvarbová Slávena z Lovosic.
80 let - 20. I. Erps Antonin ze Stráže p. R. a 13. 3. Vokráčková Františka z Bohušovic n. O.
82 let - 1. J. Zajčková Slávena z Lovosic, 13. I. Šlégr Václav z Českého Brodu a 16. 2. Smetanová Miluše z Encovau.
83 let - 18. 2. Ing. Kozák Vladimír ze Švecka (nemá být Švedská?)

Dělejší upozornění! Jelikož se mnozí dotazy dárce na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 000000-1937591369/0800, Čs spořitelna a.s. - Melantrichova 5, Praha 1. Dary můžete poslat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 181 00 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejňování darů - dary můžete uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu! Krajané! Neposlejte v žádném případě penězín dary na adresu redaktorů! Díky za pochopení.

Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: prof. MUDr. Vladimír Dufek, Na Hřebenkách 20, 150 00 Praha 5

84 let - 17. I. Albrecht Vladislav Chotiněvse a 16. 2. Vaisova Antonie ze Žitnic.

88 let - 28. 2. Štěpánek Alois z Litoměřic.

Hodně zdraví a životní pohody do dalších let jim přeje váš SČVP - ved. red. Kozák

Redakce děkuje tomuto regionu za přehlednou úpravu jubilejních údajů - rádi bychom to uvítali i v dalších regionech!

Redakce se připojuje k přáním zdraví a štěstí všem jubilatním v novém mléniu!

NAŠE ŘADY OPUSTIL...!

Region Litoměřice

14. 7. 1999 zemřela Eva Ormová z Malé Zubovštiny bytem Kufyřova. V srpnu Josef Linhart z Mirohoště, bytem Štětí.

Upřímnou soustrast pozostalým vyjadřuje
výbor SČVP regionu Litoměřice

Region Chomutov

22. 11. zemřela náhle ve věku 78 let naše členka pi Věra Fenclová z Blukova na Volyni, bytem v Hrušovanech na Chomutovsku.

Zemřel také p. Václav Sajler, Sušany,

Upřímnou soustrast za region projevuje

J. Kačerová a A. Hloušek

Region Rakovník

6. srpna 1999 zemřel p. Alexandr Hlaváč, rodák z České Hulče, ve věku nedožitých 70 let. Byl členem rakovnického regionu. Budíž mu česká zem lehká!

Za region L. Růžičková a E. Rotková

Region Mariánské Lázně

Dne 3. 11. zesnul tiše ve věku 86 let p. Josef Perniček z Prostiboře. Byl uložen do rodinného hrobu. Zpráva podala manželka a celá rodina. Všem pozostalým projevuje upřímnou úctast

za region E. Pecová

Region Žatec

Dne 11. listopadu zemřel náš člen Rostislav Meduna z Kladna, rodák a náš dobrý kamarád z Novokrajeva ve svých nedožitých 72 letech.

Také Emil Šebek z Radčicve, rovněž rodák z Novokrajeva, zemřel 26. 10. po tragické nehodě v 74 letech.

Dne 8. listopadu zemřel náš člen Oldřich Mertiš ze Žatce, pocházel ze Zdobunova, ve svých nedožitých 90 letech.

Všem zemřelým tichou vzpomínkou a pozostalým upřímnou soustrast projevuje

Kamila Ondrová

Dne 9. prosince by se dožil člen našeho Sdružení a přípravného výboru svých 75 let krajan Josef Tamchna z Postolopr. Vzpomíná celá jeho rodina a náš výbor.

Za region K. Ondrová

Severomoravský region

Se smutkem oznamujeme, že 2. září zemřel pan Václav Stryja, náš dlouholetý spolupracovník, důvěrník krovského obvodu. Opustil nás ve věku 82 let. Původem byl z Dembrovy na Volyni, nyní v Křmově. Hluboce se sklámíme před světlo památkou dobrého člověka a přítel. Všem pozostalým upřímnou soustrast projevuje

SM region SČVP

Dne 5. listopadu zemřel po těžké nemoci ve věku 76 let býv. příslušník 1. čs. armádního sboru p. Vladimír Novotný z Novostavců na Volyni, bytem Velké Losiny, okr. Šumperk.

Za zarmoucenou rodinu děkuje za uveřejnění docer. pi Janitková

Všem pozostalým po zemřelých projevuje upřímnou úctast i redakce Zpravodaje.

DARY NA FOND SDRUŽENÍ - listopad 1999

Region Chomutov - setkání 19. 11. 99 - pi Helena Tabánská z penzionu Chomutov - důchodkyně - věnovala štědrý dar 2.000 Kč a sbírka vynesla k tomu ještě 3.020 Kč.

Region Žatec - manželé A. a E. Kudrnáčovi - 200 Kč, Frant. Šťastný - 200 Kč a Alexandr Všecka - 100 Kč.

Region Praha - Jiří a Helena Puškinovi - 200 Kč, Antonína Hřibovská - 500 Kč, pi Zatořkařuková - 200 Kč a M. Olivová, Manušice - 100 Kč. Vratislava Vávrová - 100 Kč.

Dar regionu Litoměřice ze sbírky pi posvícenském setkání činí 1.000 Kč.

Region K. Vary - Slávka Romanová - 100 Kč. Manželé Giancovi, Nový Malín - 150 Kč.

Všem srdcem, kteří nám pomohají i pi vydávání časopisů, se děkujeme!

DARY PO POTŘEBY REGIONU KARLOV VARY:

Božena Domanská - 100 Kč, Rajčert Vladimír - 100 Kč, Bouzová Marie - 100 Kč, Jindřová Zina - 100 Kč a Filipová Marie - 100 Kč.

Za region děkuje Pelcová

Dělejší upozornění:

Předseda SČVP prof. Dr. VI. Dufek má změněno telefonní číslo. Nové číslo je 02 - 57 32 85 75.

Vážení čtenáři,

bíhí se konec posledního roku tohoto mléniu a nezadržetelně se k nám přibližuje nové tisíciletí. Chceme Vám popřít, abyste se tohoto dělejšího mléniu ve zdraví a pohodě dočkali, abyste oslavili krásně a v radosti Vánoce a vkročili pravou nohou do slavného Nového roku 2000!

Kč nám Báh děkuje, aby se lidé v tom novém tisíciletí měli více rádi, aby si pomáhali, a aby pi všem šonu nezapomínali na to, že člověk nežije jen pro své tělo, ale i pro svou duši.

Váše redakce a CV SČVP

Tiřáz Zpravodaj - Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autoři. Vychází jako občanský šéfredaktor: Věra Latzelová. Přispívá i nejspu honorováni, nevyžádané rukopisy se nevracjí. Přispěvký zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podáván novinových zásilek povoleno Česká pošta, s.p., odšitpným zázovodem Praha č.j. nov. 5400/99 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo 10. 12. 1999

Tiskne NEOSET Praha 2, Neklanova 17.